

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 13

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 8 ianuarie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
384/2007. — Lege pentru ratificarea Convenției dintre România și Republica San Marino pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a Protocolului la aceasta, semnate la San Marino la 23 mai 2007	2	2.844/2007. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Școala „Elf” din Cluj-Napoca	20
Convenție între România și Republica San Marino pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital	2–9	2.845/2007. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 4” din Cluj-Napoca.....	21
Protocol la Convenția dintre România și Republica San Marino pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital	9	2.846/2007. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 3” din Cluj-Napoca.....	21–22
1.161/2007. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției dintre România și Republica San Marino pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a Protocolului la aceasta, semnate la San Marino la 23 mai 2007	9	2.847/2007. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 2” din Cluj-Napoca.....	22–23
★		2.848/2007. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 1” din Cluj-Napoca	23
386/2007. — Lege privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Sudan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 31 mai 2007	10	2.849/2007. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Helen” din Cluj-Napoca	24
Convenție între România și Republica Sudan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital	10–17	2.850/2007. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular „Grădinița Mea” din București	24–25
1.163/2007. — Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Sudan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 31 mai 2007	17	2.851/2007. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „ELPIS” din Dej	25–26
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
2.841/2007. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului pentru completarea prevederilor Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 5.652/2006 privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Mark Twain International School din Voluntari	18	1.061/2007. — Decizie privind retragerea autorizației de funcționare, la cerere, a Societății Comerciale „Confort Broker de Asigurare” — S.R.L.	26–27
2.843/2007. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular „Școala Mea” din București	19	REPUBLICĂRI	
		Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați	27–32

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru ratificarea Convenției dintre România și Republica San Marino pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a Protocolului la aceasta, semnate la San Marino la 23 mai 2007****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre România și Republica San Marino pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și Protocolul la aceasta, semnate la San Marino la 23 mai 2007.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 31 decembrie 2007.
Nr. 384.

C O N V E N Ț I E**între România și Republica San Marino pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital**

România și Republica San Marino, denumite în continuare *state contractante*, dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital, precum și să consolideze dezvoltarea relațiilor economice dintre cele două state prin intermediul unei cooperări mai accentuate, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1
Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2
Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant sau al autorităților sale locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit ori de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezenta convenție sunt, în special:

a) în cazul României:

- (i) impozitul pe venit;
- (ii) impozitul pe profit,

denumite în continuare *impozit român*;

b) în cazul Republicii San Marino:

— impozitul general pe venit perceput:

- (i) asupra persoanelor fizice;
- (ii) asupra societăților și activităților independente,

denumite în continuare *impozit sanmarinez*.

4. Prezenta convenție se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare care sunt stabilite după data semnării acesteia, în plus sau în locul impozitelor existente.

Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante care au fost făcute în legislațiile lor fiscale.

ARTICOLUL 3
Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenul *România* înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă și platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional, drepturi suverane și jurisdicția;

b) termenul *San Marino* înseamnă teritoriul Republicii San Marino, inclusiv orice altă zonă asupra căreia Republica San Marino își exercită, în conformitate cu dreptul internațional, drepturi suverane sau jurisdicția;

c) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau San Marino, după cum cere contextul;

d) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate și orice altă asocieră de persoane;

e) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este tratată ca o persoană juridică în scopuri fiscale;

f) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) expresia *transport internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere care are sediul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului în care nava sau aeronava este exploatată numai între locuri din celălalt stat contractant;

h) termenul *național* înseamnă:

(i) orice persoană fizică având cetățenia unui stat contractant;

(ii) orice persoană juridică, parteneriat sau asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant;

i) expresia *autoritate competentă* înseamnă:

(i) în România, Ministerul Economiei și Finanțelor;

(ii) în San Marino, Ministerul Finanțelor.

2. În ceea ce privește aplicarea prezentei convenții în orice moment de către un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, în cazul în care contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în acel moment în cadrul legislației aceluși stat cu privire la impozitele la care se aplică prezenta convenție, orice înțeles dat de legislația fiscală în vigoare a aceluși stat prevalând asupra înțelesului acordat termenului de celelalte legi ale aceluși stat.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care, potrivit legislației aceluși stat, este supusă impozitării în acel stat datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului său de conducere sau oricărui alt criteriu de natură similară, incluzând, de asemenea, acel stat și orice autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia. Totuși, această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri sau capital din surse situate în acel stat.

2. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului contractant în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă are o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă nu poate fi determinat statul în care aceasta are centrul intereselor vitale sau dacă ea nu are o locuință permanentă la dispoziția sa în niciunul dintre statele contractante, aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului contractant în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în niciunul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului contractant al cărui național este;

d) dacă aceasta este național al ambelor state sau al niciunuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care se află sediul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea.

2. Expresia „sediu permanent” include, în deosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un atelier;

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcții ori de instalare constituie sediu permanent numai atunci când acesta durează mai mult de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale prezentului articol, expresia „sediu permanent” se consideră că nu include:

a) folosirea de spații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de bunuri ori de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de bunuri sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii ori livrării;

c) menținerea unui stoc de bunuri sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de bunuri sau mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație de activități menționate la lit. a)–e), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană — alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 6 — acționează în numele unei întreprinderi și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care acea persoană le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile unei astfel de persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor aceluși paragraf.

6. O întreprindere a unui stat contractant nu se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai datorită faptului că aceasta își desfășoară activitatea de afaceri în acel stat prin intermediul unui broker, agent comisionar general sau al oricărui alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau își desfășoară activitatea de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Expresia *proprietăți imobiliare* are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente

variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea sub orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unor profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea desfășoară o activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea desfășoară o activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii sunt impozabile în celălalt stat, dar numai acea parte din acestea care este atribuibilă aceluia sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, atunci când o întreprindere a unui stat contractant desfășoară o activitate de afaceri în celălalt stat contractant prin intermediul unui sediu permanent situat acolo, se atribuie în fiecare stat contractant aceluia sediu permanent profiturile pe care acesta le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată care desfășoară activități identice sau similare, în condiții identice ori similare, și care tratează cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de sediul permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent dacă s-au efectuat în statul în care este situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii pe diversele sale părți componente, nicio prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartizarea uzuală; totuși, metoda de repartizare adoptată trebuie să fie aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Niciun profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acel sediu permanent cumpără bunuri sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie sediului permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul în care există motive temeinice și suficiente de a se proceda altfel.

7. Atunci când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transport maritim și aerian

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, atunci acesta se

consideră a fi localizat în statul contractant în care este situat portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transport.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant, și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare de condiții acceptate sau impuse care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impozitate în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi a aceluia stat — și impozitează în consecință — profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la ajustarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea unei astfel de ajustări trebuie să se țină seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozitate în celălalt stat contractant.

2. Totuși, astfel de dividende sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației aceluia stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 0% din suma brută a dividendelor dacă beneficiarul efectiv este o societate (alta decât un parteneriat) care deține în mod direct cel puțin 50% din capitalul societății plătitoare de dividende;

b) 5% din suma brută a dividendelor dacă beneficiarul efectiv este o societate (alta decât un parteneriat) care deține în mod direct cel puțin 10% din capitalul societății plătitoare de dividende;

c) 10% din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu afectează impozitarea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende*, așa cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile provenind din acțiuni, din părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași tratament fiscal ca

și veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende printr-un sediu permanent situat acolo sau desfășoară profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe niciun impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celuilalt stat contractant sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în celălalt stat contractant, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale acesteia, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime ori în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat contractant.

2. Totuși, astfel de dobânzi sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat contractant dacă sunt obținute și deținute efectiv de guvernul celuilalt stat contractant, de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia sau de orice agenție sau unitate bancară ori instituție a acelu guvern, autorități locale sau unități administrativ-teritoriale ori dacă creanțele unui rezident al celuilalt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate de o instituție financiară aparținând în întregime guvernului celuilalt stat contractant.

4. Termenul *dobânzi*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului și, în special, veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță ori obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile printr-un sediu permanent situat acolo sau desfășoară profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant atunci când plătitorul este un rezident al acelu stat contractant. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu

permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între debitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai pentru ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, astfel de redevențe sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau concesionarea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra programelor de calculator, filmelor de cinematograf și înregistrărilor pentru emisiunile de radio sau televiziune, orice patent, marcă de comerț, desen ori model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație, precum și pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza un echipament industrial, comercial sau științific, ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele printr-un sediu permanent situat acolo sau desfășoară profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legat/legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acelu stat contractant. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă și dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legat/legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci astfel de redevențe se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite acestea, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai pentru ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru desfășurarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a unei asemenea baze fixe, sunt impozabile în celălalt stat contractant.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatare în trafic internațional ori a proprietăților mobiliare necesare exploatării unor asemenea nave sau aeronave sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile obținute de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acțiunilor a căror valoare este formată în proporție de peste 50%, direct sau indirect, din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1, 2, 3 și 4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când acesta are o bază fixă aflată în mod regulat la dispoziția sa în celălalt stat contractant în scopul desfășurării activităților sale. Dacă acesta dispune de o astfel de bază fixă, veniturile sunt impozabile în celălalt stat contractant, dar numai acea parte din aceste venituri care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia *profesii independente* cuprinde, în special, activitățile independente cu caracter științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist, contabil și auditor.

ARTICOLUL 15

Venituri din activități salariale

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19 și 20, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariale sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariale este desfășurată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariale este astfel desfășurată, asemenea remunerații primite sunt impozabile în celălalt stat contractant.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariale desfășurată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de un angajator sau în numele unui angajator care nu este rezident al celui alt stat contractant; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care angajatorul îl/o are în celălalt stat contractant.

3. Independent de prevederile precedente ale prezentului articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariale desfășurată la bordul unei nave sau aeronave exploatare în trafic internațional sunt impozabile în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație sau al unui organism similar al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori de interpret muzical sau de sportiv din activitățile personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat contractant.

2. Atunci când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv, în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, sunt impozabile în statul contractant în care sunt desfășurate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1 în cadrul schimburilor culturale sau sportive aprobate de guvernele statelor contractante și care nu sunt desfășurate în scopul de a obține profituri sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt desfășurate aceste activități.

ARTICOLUL 18

Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru activitatea salariale desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1 al prezentului articol, plățile făcute în baza legislației referitoare la asigurări sociale a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate celui stat contractant, acelei autorități sau unități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, astfel de salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a celui stat și:

(i) este un național al celui stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelu stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensie plătită de sau din fonduri create de un stat contractant, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelu stat contractant, acelei autorități sau unități este impozabilă numai în acel stat.

b) Totuși, o astfel de pensie este impozabilă numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelu stat.

3. Prevederile art. 15, 16, 17 și 18 se aplică salariilor și altor remunerații similare, precum și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 20

Profesori și cercetători

1. Un profesor sau un cercetător care face o vizită temporară într-un stat contractant pentru o perioadă care nu depășește 2 ani în scopul de a preda sau de a efectua cercetări la o universitate, colegiu, școală sau la o altă instituție educațională similară și care este sau a fost rezident al celuilalt stat contractant imediat înaintea acestei vizite este scutit de impozit în primul stat contractant menționat pentru remunerația primită pentru predare sau cercetare.

2. Prevederile paragrafului 1 al prezentului articol nu se aplică venitului din cercetare dacă o asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 21

Studenti și practicanți

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student sau un practicant care este sau a fost imediat înaintea vizitei sale într-un stat contractant rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat contractant, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara acelu stat contractant.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate în articolele precedente ale prezentei convenții sunt impozabile numai în acel stat contractant.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică veniturilor, altele decât veniturile din proprietăți imobiliare, astfel cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legat/legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

ARTICOLUL 23

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietățile imobiliare la care se face referire în art. 6, deținute de un rezident al unui stat

contractant și situate în celălalt stat contractant, este impozabil în celălalt stat contractant.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru desfășurarea unor profesii independente este impozabil în celălalt stat.

3. Capitalul reprezentat de nave și aeronave exploatate în trafic internațional și de proprietăți mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea nave și aeronave este impozabil numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 24

Eliminarea dublei impuneri

1. S-a convenit ca dubla impunere să fie evitată în conformitate cu următoarele paragrafe ale prezentului articol.

2. În România:

Atunci când un rezident al României realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, sunt impozitate în San Marino, România va acorda:

- (i) ca o deducere din impozitul pe venitul acelu rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în San Marino;
- (ii) ca o deducere din impozitul pe capitalul acelu rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în San Marino.

Totuși, această deducere nu va depăși în niciun caz acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului ori capitalului care poate fi impozitat în San Marino.

3. În San Marino:

a) Atunci când un rezident al San Marino realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, sunt impozitate în România, San Marino va acorda:

- (i) ca o deducere din impozitul pe venitul acelu rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în România;
- (ii) ca o deducere din impozitul pe capitalul acelu rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în România.

Totuși, această deducere nu va depăși în niciun caz acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în România.

b) Atunci când, în conformitate cu orice prevedere a prezentei convenții, venitul realizat sau capitalul deținut de un rezident al San Marino este scutit de impozit în San Marino, San Marino poate, cu toate acestea, să ia în calcul venitul sau capitalul scutit la determinarea sumei impozitului pe venitul sau capitalul rămas al acelu rezident.

ARTICOLUL 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant vreunei impozitări sau vreunei obligații legate de aceasta diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile aferente la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat contractant aflați în aceeași situație, în special în ceea ce privește rezidența. Această prevedere se aplică, de

asemenea, independent de prevederile art. 1, persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impozitarea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat contractant decât impozitarea aplicată întreprinderilor celui alt stat contractant care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celui alt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în scopuri fiscale pe considerente legate de statutul civil ori de responsabilitățile familiale pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, paragrafului 7 al art. 11 sau paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant către un rezident al celui alt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat contractant menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celui alt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut ori controlat în mod direct sau indirect de unul ori de mai mulți rezidenți ai celui alt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat vreunei impozitări sau vreunei obligații legate de aceasta care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile aferente la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile prezentului articol se aplică impozitelor care fac obiectul prezentei convenții.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Atunci când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă ori va rezulta pentru ea o impozare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, aceasta poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să prezinte cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, aceluia stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impozitare contrară prevederilor prezentei convenții.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celui alt stat contractant în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu Convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării prezentei convenții. De asemenea, ele se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de Convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, inclusiv prin intermediul unei comisii mixte formate din acestea sau din reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente.

ARTICOLUL 27

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislațiilor interne ale statelor contractante referitoare la impozitele vizate de această convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară acesteia. Schimbul de informații nu este limitat de art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a aceluia stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea impozitelor sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul prezentei convenții. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

- a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a aceluia sau a celui alt stat contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi obținute în baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a aceluia ori a celui alt stat contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

Prezenta convenție va intra în vigoare la data ultimei notificări prin care statele contractante se informează reciproc asupra îndeplinirii procedurilor interne de ratificare necesare pentru intrarea sa în vigoare. Prevederile prezentei convenții vor produce efecte:

- a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul plătit în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care Convenția a intrat în vigoare; și
- b) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit sau pe capital plătite în ori după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care Convenția a intrat în vigoare.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare până va fi denunțată de un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța Convenția după o perioadă de 5 ani de la intrarea sa în vigoare, pe canale diplomatice, cu condiția remiterii unei note de denunțare cu cel puțin 6 luni înainte de sfârșitul anului calendaristic. În această situație, Convenția va înceta să aibă efect:

- a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului

calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit sau pe capital realizate în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Pentru România,
Cătălin Ioan Doica,
secretar de stat la Ministerul Economiei și Finanțelor

Drept care, subsemnații, autorizați în buna și convenita formă, am semnat prezenta convenție.

Semnată la San Marino la 23 mai 2007, în două exemplare originale în limbile română, italiană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Republica San Marino,
Fiorenzo Stolfi,
ministrul afacerilor externe

PROTOCOL

la Convenția dintre România și Republica San Marino pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital

La semnarea Convenției încheiate astăzi între România și Republica San Marino pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital au fost convenite următoarele prevederi suplimentare, care fac parte integrantă din această convenție.

Se înțelege că:

1. Prevederile Convenției nu împiedică aplicarea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica San Marino, care stipulează măsuri echivalente celor menționate în Directiva Consiliului 2003/48/CE privind impunerea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi, semnat la Bruxelles la 7 decembrie 2007.

2. Cu privire la paragraful 1 lit. e) al art. 3, un trust va fi tratat ca o persoană juridică în scopuri fiscale, numai în măsura în care respectivul trust este supus impozitării.

3. Cu privire la paragraful 2 al art. 5, un sediu permanent include un server.

Drept care, subsemnații, autorizați în buna și convenita formă, am semnat prezentul protocol.

Semnat la San Marino la 23 mai 2007, în două exemplare originale în limbile română, italiană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe, textul în limba engleză va prevala.

Pentru România,
Cătălin Ioan Doica,
secretar de stat la Ministerul Economiei și Finanțelor

Pentru Republica San Marino,
Fiorenzo Stolfi,
ministrul afacerilor externe

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției dintre România și Republica San Marino pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a Protocolului la aceasta, semnate la San Marino la 23 mai 2007

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției dintre România și Republica San Marino pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a Protocolului la aceasta, semnate la San Marino la 23 mai 2007, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 28 decembrie 2007.
Nr. 1.161.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Sudan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 31 mai 2007

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre România și Republica Sudan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 31 mai 2007.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 31 decembrie 2007.
Nr. 386.

C O N V E N Ț I E

între România și Republica Sudan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital*)

România și Republica Sudan, dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant sau al autorităților sale locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale sau al subdiviziunilor sale politice, după caz, indiferent de modul în care acestea sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit ori de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezenta convenție sunt în special:

a) în cazul României:

(i) impozitul pe venit;

(ii) impozitul pe profit,

denumite în continuare *impozit român*;

b) în cazul Republicii Sudan:

(1) impozitul pe venit, care include:

(i) impozitul pe profitul din afaceri al persoanelor fizice și al societăților;

(ii) impozitul pe venitul personal din salarii;

(iii) impozitul pe venitul din chirii;

(2) impozitul pe câștigurile de capital, denumite în continuare *impozit sudanez*.

4. Prezenta convenție se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acesteia, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Republica Sudan, după cum cere contextul;

b) termenul *România* înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă și platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional, drepturi suverane și jurisdicție;

c) termenul *Sudan* înseamnă teritoriul Republicii Sudan și, atunci când este folosit în sens geografic, include orice suprafață din afara mării teritoriale a Republicii Sudan care, în conformitate cu dreptul internațional, a fost sau urmează să fie desemnată, în baza legislației Republicii Sudan referitoare la platoul continental, ca o suprafață asupra căreia pot fi exercitate drepturile suverane ale Republicii Sudan cu privire la fundul mării, subsolul și resursele lor naturale;

d) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate și orice altă asociere de persoane;

*) Traducere.

e) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) termenul *național* înseamnă:

(i) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia României și orice persoană juridică, asocieri de persoane și orice altă entitate constituită și având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;

(ii) în cazul Republicii Sudan, orice persoană fizică având naționalitatea Republicii Sudan și orice persoană juridică, parteneriat și asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în Republica Sudan;

h) expresia *transport internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere care are sediul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului când asemenea transport este efectuat numai între locuri din celălalt stat contractant;

i) expresia *autoritate competentă* înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul finanțelor publice sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Republicii Sudan, ministrul finanțelor și economiei naționale sau reprezentantul său autorizat.

2. În ceea ce privește aplicarea prezentei convenții în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, în cazul în care contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în acel moment în cadrul legislației acelui stat cu privire la impozitele la care se aplică prezenta convenție.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care potrivit legislației acelui stat este supusă impozitării în acel stat datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului său de conducere, locului său de înregistrare sau oricărui alt criteriu de natură similară și include, de asemenea, acel stat și orice autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială ori subdiviziuni politică, după caz, a acestuia. Totuși, această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri sau capital din surse situate în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului contractant în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă are o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul contractant în care aceasta își are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu are o locuință permanentă la dispoziția sa în niciunul dintre state, aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului contractant în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau nu locuiește în niciunul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului contractant al cărui național este;

d) dacă aceasta este național al ambelor state sau nu este național al niciunui dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului contractant în care se află locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia sediu permanent include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier ori de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcții ori de instalare constituie sediu permanent numai atunci când acesta durează mai mult de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia sediu permanent se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de bunuri ori de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de bunuri sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de bunuri sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui stoc de bunuri sau de mărfuri aparținând întreprinderii, care sunt expuse la un târg comercial sau la o expoziție și care sunt vândute de întreprindere la închiderea unui astfel de târg ori expoziții;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de bunuri sau de mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație a activităților menționate în subparagrafele a)–f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană — alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7 — acționează în numele unei întreprinderi și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat contractant în privința oricăror activități pe care acea persoană le desfășoară pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile unei astfel de persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt desfășurate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor acelui paragraf.

6. Independent de prevederile precedente ale prezentului articol, o societate de asigurări, cu excepția reasigurărilor, a unui stat contractant se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant dacă aceasta încasează prime pe teritoriul celuilalt stat contractant sau dacă asigură riscuri situate acolo prin intermediul unei persoane, alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7.

7. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai datorită faptului că aceasta își desfășoară activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca asemenea persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

8. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau își desfășoară activitatea de afaceri în celălalt stat contractant (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat contractant.

2. Expresia *proprietăți imobiliare* are înțelesul care îi este atribuit de legislația statului contractant în care sunt situate proprietățile în cauză. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau dreptul de a exploata zăcămintele minerale, izvoare și alte resurse naturale; navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din utilizarea directă, din închirierea sau din folosirea sub orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru desfășurarea unor profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat contractant, în afară de cazul când întreprinderea desfășoară o activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea desfășoară o activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii sunt impozabile în celălalt stat contractant, dar numai acea parte din acestea care este atribuită acelui sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant desfășoară o activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant acelui sediu permanent profiturile pe care acesta le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată care desfășoară activități identice sau similare, în condiții identice ori similare și care tratează cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de sediul permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent dacă s-au efectuat în statul contractant în care este situat sediul permanent sau în altă parte. Aceste prevederi sunt aplicabile sub rezerva restricțiilor prevăzute de legislația internă.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat

prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nicio prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartizarea uzuală; totuși, metoda de repartizare adoptată trebuie să fie aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în acest articol.

5. Niciun profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acel sediu permanent cumpără bunuri sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie sediului permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, atunci prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transport internațional

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, atunci acesta se consideră a fi localizat în statul contractant în care este situat portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transport.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, la controlul ori la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, la controlul ori la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant, și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare de condiții acceptate ori impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impozitate în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi a acelui stat — și impozitează în consecință — profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat contractant și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat contractant va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit în acel stat asupra acelor profituri. La efectuarea unei astfel de ajustări trebuie să se țină seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat contractant.

2. Totuși, astfel de dividende sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este un rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 5% din suma brută a dividendelor, dacă beneficiarul efectiv este o societate (alta decât un parteneriat) care deține în mod direct cel puțin 25% din capitalul societății plătitoare de dividende;

b) 10% din suma brută a dividendelor, în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu afectează impozitarea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă venituri provenind din acțiuni, din părți miniere, din părți de fondator sau din alte drepturi care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale, care sunt supuse aceluiași tratament fiscal ca și veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă printr-un sediu permanent situat acolo sau desfășoară în celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau de o bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe niciun impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat contractant sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în celălalt stat contractant, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale acesteia, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime ori în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 11

Dobânzi/câștiguri

1. Dobânzile/câștigurile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat contractant.

2. Totuși, astfel de dobânzi/câștiguri sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor/câștigurilor este un rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5 % din suma brută a dobânzilor/câștigurilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile/câștigurile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat dacă sunt obținute și deținute efectiv de guvernul celui alt stat contractant, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială ori de o subdiviziune politică, după caz, a acestuia sau de orice agenție sau unitate bancară

ori instituție a acelu guvern, autorități locale sau unități administrativ-teritoriale ori subdiviziuni politice, după caz, sau dacă creanțele unui rezident al celui alt stat contractant sunt garantate, asigurate ori finanțate de o instituție financiară aparținând în întregime guvernului celui alt stat contractant.

4. Termenul *dobânzi/câștiguri*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă venituri din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului, și, în special, veniturile din efecte publice și veniturile din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi/câștiguri în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor/câștigurilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile/câștigurile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile/câștigurile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau de o bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14.

6. Dobânzile/câștigurile se consideră că provin dintr-un stat contractant atunci când plătitorul este un rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor/câștigurilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi/câștiguri și astfel de dobânzi/câștiguri sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau de o bază fixă, atunci astfel de dobânzi/câștiguri se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor/câștigurilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai pentru ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

8. În sensul prezentului articol, termenul *dobânzi* este folosit pentru România, iar termenul *câștiguri* este folosit pentru Republica Sudan.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat contractant.

2. Totuși, astfel de redevențe sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este un rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5 % din suma brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă plăți de orice fel primite pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra programelor de calculator, filmelor de cinematograf și filmelor ori benzilor pentru emisiunile de radio sau televiziune, transmisiunilor de orice fel destinate publicului, orice patent, marcă de comerț, desen ori model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament

industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele printr-un sediu permanent situat acolo sau desfășoară în celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau de o bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant atunci când plătitorul este rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și astfel de redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci când astfel de redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat/situată sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite acestea, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai pentru ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile obținute de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare la care se face referire în art. 6 și care sunt situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat contractant.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru desfășurarea unei profesii independente, inclusiv astfel de câștiguri provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) ori a unei asemenea baze fixe, sunt impozabile în celălalt stat contractant.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatate în trafic internațional sau a proprietăților mobiliare necesare exploatării unor asemenea nave ori aeronave sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile obținute de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acțiunilor sau a altor participări la capitalul unei societăți ale cărei active sunt formate în totalitate sau în principal din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1, 2, 3 și 4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant din desfășurarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când acesta are o bază fixă aflată în mod regulat la dispoziția sa în celălalt stat contractant în scopul desfășurării activităților sale. Dacă acesta are o astfel de bază fixă, veniturile sunt impozabile în celălalt stat contractant, dar numai acea parte din acestea care este atribuită acelei baze fixe.

2. Expresia profesii independente include în special activitățile independente cu caracter științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și desfășurarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist, contabil și auditor.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19 și 21, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salarială sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salarială este desfășurată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salarială este astfel desfășurată, asemenea remunerații primite sunt impozabile în celălalt stat contractant.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salarială desfășurată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă sau perioade care nu depășește/depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de un angajator sau în numele unui angajator care nu este rezident al celui alt stat contractant; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care angajatorul le are în celălalt stat contractant.

3. Independent de prevederile anterioare ale prezentului articol, remunerațiile primite pentru o activitate salarială desfășurată la bordul unei nave sau aeronave exploatate în trafic internațional sunt impozabile în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori de interpret muzical sau de sportiv din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat contractant.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv, în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile

art. 7, 14 și 15, sunt impozabile în statul contractant în care sunt desfășurate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1, în cadrul schimburilor culturale sau sportive aprobate de guvernele statelor contractante, și care nu sunt desfășurate în scopul de a obține profituri sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt desfășurate aceste activități.

ARTICOLUL 18

Pensii și anuități

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile, anuitățile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru activitatea salarială desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1 al prezentului articol, plățile făcute în baza legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

3. Termenul *anuitate* înseamnă o sumă determinată plătabilă în mod periodic, la scadențe fixe, în timpul vieții sau în timpul unei perioade specificate ori determinate, în virtutea unui angajament, cu obligația de a face în schimb plăți pentru o deplină și corespunzătoare recompensare în bani ori în echivalent bănesc.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant ori de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială ori de o subdiviziune politică, după caz, a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat ori autorității sau unități ori subdiviziuni, sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, astfel de salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat, iar persoana fizică este un rezident al acelui stat contractant și:

- (i) este un național al acelui stat contractant; sau
- (ii) nu a devenit un rezident al acelui stat contractant numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensie plătită de sau din fonduri create de un stat contractant ori de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială ori de o subdiviziune politică, după caz, a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat ori autorității sau unități ori subdiviziuni este impozabilă numai în acel stat contractant.

b) Totuși, o astfel de pensie este impozabilă numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este un rezident și un național al acelui stat contractant.

3. Prevederile art. 15, 16, 17 și 18 se aplică salariilor și altor remunerații similare, precum și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant ori de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială ori de o subdiviziune politică, după caz, a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studenți și practicanți

1. Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student ori un practicant care este sau a fost înainte de sosirea sa într-un stat contractant rezident al celui alt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara acelui stat contractant.

2. Un student care studiază la o universitate sau la altă instituție de învățământ superior dintr-un stat contractant ori un practicant care este sau a fost înaintea sosirii sale în celălalt stat contractant rezident al primului stat menționat și care este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă continuă care nu depășește 7 ani nu va fi impus în celălalt stat contractant pentru remunerația primită ca urmare a serviciilor prestate în acel stat, cu condiția ca serviciile să fie legate de studiile sau pregătirea sa, iar remunerația să reprezinte un venit necesar pentru întreținerea sa.

ARTICOLUL 21

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică ce este sau a fost rezident al unui stat contractant înainte de sosirea sa în celălalt stat contractant și care, la invitația unei universități, colegiu, școli sau a altei instituții educaționale nonprofit similare, care este recunoscută de guvernul celui alt stat contractant, este prezentă în celălalt stat contractant pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în celălalt stat contractant, numai în scopul de a preda sau a cerceta ori pentru ambele, la o astfel de instituție educațională, este scutită de impozit în celălalt stat contractant pentru remunerația primită pentru predare sau cercetare.

2. Prevederile paragrafului 1 al prezentului articol nu se aplică venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate în articolele precedente ale prezentei convenții sunt impozabile numai în acel stat contractant.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietăți imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă beneficiarul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitatea de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau desfășoară în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea în legătură cu care este plătit venitul este efectiv legat/legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14.

ARTICOLUL 23

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietățile imobiliare la care se face referire în art. 6, deținute de un rezident al unui stat contractant și situate în celălalt stat contractant, este impozabil în celălalt stat contractant.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru desfășurarea unor profesii independente este impozabil în celălalt stat.

3. Capitalul reprezentat de nave și aeronave exploatate în trafic internațional și de proprietățile mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea nave și aeronave este impozabil numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 24

Eliminarea dublei impuneri

S-a convenit ca dubla impunere să fie evitată după cum urmează:

1. În cazul României:

Când un rezident al României realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, sunt impozitate în Republica Sudan, România va acorda:

- a) ca o deducere din impozitul pe venitul aceluia rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în Republica Sudan;
- b) ca o deducere din impozitul pe capitalul aceluia rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în Republica Sudan.

Totuși, această deducere nu va putea depăși în niciun caz acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuită, după caz, veniturii sau capitalului care poate fi impozitat în Republica Sudan.

2. În cazul Republicii Sudan:

Când un rezident al Republicii Sudan realizează profituri, venituri, câștiguri de capital sau capital din surse situate în România în conformitate cu prevederile prezentei convenții, suma impozitului român plătit în legătură cu acele profituri, venituri, câștiguri de capital sau capital va fi dedusă din impozitul sudanez perceput aceluia rezident, cu condiția ca:

- a) suma dedusă să nu depășească acea parte a impozitului sudanez aferent acelor profituri, venituri, câștiguri de capital sau capital, după caz; și
- b) în cazul unui dividend, impozitul să fie plătit în legătură cu profiturile din care este plătit dividendul unei societăți care controlează direct sau indirect cel puțin 10% din puterea de vot a societății plătoare de dividende.

ARTICOLUL 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant vreunei impozitări sau vreunei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile aferente la care sunt ori pot fi supuși naționali celuilalt stat contractant aflați în aceeași situație, în special în ceea ce privește rezidența. Această prevedere se aplică, de asemenea, independent de prevederile art. 1, persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impozitarea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat contractant decât impozitarea aplicată întreprinderilor celuilalt stat, care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire și reducere în scopuri fiscale, pe care le acordă propriilor săi rezidenți, pe considerente legate de statutul civil sau de responsabilitățile familiale.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, paragrafului 7 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12, dobânzile/câștigurile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant către un rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant vor fi deductibile, în vederea

determinării capitalului impozabil al unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut ori controlat în mod direct sau indirect de unul ori de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat vreunei impozitări sau vreunei obligații legate de aceasta care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile aferente la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile prezentului articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul prezentei convenții.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă ori va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, aceasta poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să prezinte cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, atunci când cazul său se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, celui din statul contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen de 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impozitare contrară prevederilor prezentei convenții.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația i se pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prezenta convenție. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea unei înțelegeri amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării prezentei convenții. De asemenea, ele se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de prezenta convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, inclusiv prin intermediul unei comisii mixte formate din acestea sau din reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente.

ARTICOLUL 27

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislațiilor interne ale statelor contractante referitoare la impozitele vizate de aceasta, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prezentei convenții. Schimbul de informații nu este limitat de art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută în baza prevederilor legislației interne a aceluia stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea impozitelor sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul prezentei convenții. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

- a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a aceluși sau a celuilalt stat contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi obținute în baza legislației sau în cadrul practicii administrative normale a aceluși sau a celuilalt stat contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va intra în vigoare în a 30-a zi de la data ultimei notificări prin care statele contractante se informează reciproc asupra îndeplinirii procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a acesteia.

2. Prevederile prezentei convenții vor produce efecte:

a) în cazul României:

- (i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul plătit în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție a intrat în vigoare; și
- (ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital realizate în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție a intrat în vigoare;

b) în cazul Republicii Sudan:

- (i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul plătit în sau după prima zi a lunii

Pentru România,

Cătălin Doica,

secretar de stat la Ministerul Economiei și Finanțelor

ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție a intrat în vigoare; și

- (ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital realizate în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție a intrat în vigoare.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare până când va fi denunțată de un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța prezenta convenție după 5 ani de la data la care aceasta a intrat în vigoare, cu condiția remiterii pe căi diplomatice cu cel puțin 6 luni înainte a unei note de denunțare scrise. În această situație, prezenta convenție va înceta să aibă efect:

a) în cazul României:

- (i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul plătit în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și
- (ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital realizate în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare;

b) în cazul Republicii Sudan:

- (i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul plătit în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și
- (ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital realizate în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în buna și cuvenita formă, am semnat prezenta convenție.

Semnată la București la 31 mai 2007, în două exemplare originale în limba engleză.

Pentru Republica Sudan,

Ahmed Adam Salim,

secretar general la Camera Impozitării

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Sudan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 31 mai 2007

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Sudan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 31 mai 2007, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 28 decembrie 2007.
Nr. 1.163.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN

pentru completarea prevederilor Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 5.652/2006 privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Mark Twain International School din Voluntari

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 19 din 22 noiembrie 2007 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar particular evaluate în perioada septembrie — noiembrie 2007,

ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 5.652/2006 privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Mark Twain International School din Voluntari,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5.652/2006 privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Mark Twain International School din Voluntari, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.005 bis din 18 decembrie 2006, se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (2) și (3), cu următorul cuprins:

„(2). Se acreditează unitatea de învățământ preuniversitar particular Mark Twain International School din Voluntari, pentru nivelul de învățământ gimnazial, cu sediul în localitatea Voluntari str. Erou Iancu Nicolae nr. 25B, județul Ilfov. Activitatea de învățământ se desfășoară și în imobilul situat în localitatea Voluntari str. Erou Iancu Nicolae nr. 89—93, județul Ilfov.

(3) Nivelul de învățământ gimnazial din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Mark Twain International School din Voluntari, acreditat conform alin. (2) din prezentul ordin, devine parte a sistemului național de învățământ începând cu anul școlar 2008—2009.”

2. La articolul 4 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Personalul didactic și nedidactic angajat la nivelul de învățământ gimnazial se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Mark Twain International School din Voluntari, începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin.”

3. La articolul 5 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Mark Twain International School din Voluntari are dreptul de a organiza examene de absolvire și poate gestiona și elibera acte de studii, recunoscute de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului și pentru nivelul de învățământ gimnazial, acreditat potrivit dispozițiilor prezentului ordin.”

Art. II. — Fundația „The Mark Twain International School” din Ilfov, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Mark Twain International School din Voluntari, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Ilfov vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Cristian Mihai Adomniței

București, 17 decembrie 2007.
Nr. 2.841.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN
privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular
„Școala Mea” din București

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare,
ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,
luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,
având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,
luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 19 din 22 noiembrie 2007 privind propunerea de acordare/neacordare a autorizației de funcționare provizorie, respectiv a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada septembrie—noiembrie 2007,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează unitatea de învățământ preuniversitar particular „Școala Mea” din București, pentru nivelul de învățământ primar, cu sediul în municipiul București, str. Zeletin nr. 10—12, sectorul 1.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular „Școala Mea” din București, acreditată potrivit art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2008—2009.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular „Școala Mea” din București dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și care va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării unității de învățământ preuniversitar particular „Școala Mea” din București, destinația patrimoniului acesteia se stabilește conform legii.

Art. 4. — Personalul didactic și nedidactic din unitatea de învățământ autorizată se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată „Școala Mea” din București, începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular „Școala Mea” din București are dreptul de a organiza examene de absolvire și poate gestiona și elibera acte de studii, recunoscute de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular „Școala Mea” din București este monitorizată și controlată periodic de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — Fundația pentru „Metode de educație alternative” din București, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată „Școala Mea” din București, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Cristian Mihai Adomniței

București, 17 decembrie 2007.
Nr. 2.843.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN
privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular
Școala „Elf” din Cluj-Napoca

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 19 din 22 noiembrie 2007 privind propunerea de acordare/neacordare a autorizației de funcționare provizorie, respectiv a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada septembrie—noiembrie 2007,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala „Elf” din Cluj-Napoca, pentru nivelul de învățământ primar, cu sediul în localitatea Cluj-Napoca, str. Pascaly nr. 2–4, județul Cluj.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala „Elf” din Cluj-Napoca, acreditată potrivit art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2008—2009.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala „Elf” din Cluj-Napoca dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și care va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării unității de învățământ preuniversitar particular Școala „Elf” din Cluj-Napoca, destinația patrimoniului acesteia se stabilește conform legii.

Art. 4. — Personalul didactic și nedidactic din unitatea de învățământ autorizată se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala „Elf” din

Cluj-Napoca, începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala „Elf” din Cluj-Napoca are dreptul de a organiza examene de absolvire și poate gestiona și elibera acte de studii, recunoscute de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala „Elf” din Cluj-Napoca este monitorizată și controlată periodic de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Cluj, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — Fundația „Țăndărică” din Cluj-Napoca, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala „Elf” din Cluj-Napoca, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Cluj vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării și tineretului,

Cristian Mihai Adomniței

București, 17 decembrie 2007.

Nr. 2.844.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN
privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular
Grădinița „Țândărică 4” din Cluj-Napoca

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 19 din 22 noiembrie 2007 privind propunerea de acordare/neacordare a autorizației de funcționare provizorie, respectiv a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada septembrie—noiembrie 2007,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 4” din Cluj-Napoca, pentru nivelul de învățământ preșcolar, cu sediul în localitatea Cluj-Napoca, Str. Dorobanților nr. 67, județul Cluj.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 4” din Cluj-Napoca, acreditată potrivit art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2008—2009.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 4” din Cluj-Napoca dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și care va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 4” din Cluj-Napoca, destinația patrimoniului acesteia se stabilește conform legii.

Art. 4. — Personalul didactic și nedidactic din unitatea de învățământ autorizată se preia la unitatea de învățământ

preuniversitar particular acreditată Grădinița „Țândărică 4” din Cluj-Napoca, începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 4” din Cluj-Napoca este monitorizată și controlată periodic de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Cluj, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Fundația „Țândărică” din Cluj-Napoca, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Țândărică 4” din Cluj-Napoca, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Cluj vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării și tineretului,

Cristian Mihai Adomniței

București, 17 decembrie 2007.

Nr. 2.845.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN
privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular
Grădinița „Țândărică 3” din Cluj-Napoca

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 19 din 22 noiembrie 2007 privind propunerea de acordare/neacordare a autorizației de funcționare provizorie, respectiv a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada septembrie—noiembrie 2007,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 3” din Cluj-Napoca, pentru nivelul de învățământ preșcolar, cu sediul în localitatea Cluj-Napoca, str. Grigore Alexandrescu nr. 43, județul Cluj.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 3” din Cluj-Napoca, acreditată potrivit art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2008 — 2009.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 3” din Cluj-Napoca dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și care va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 3” din Cluj-Napoca, destinația patrimoniului acesteia se stabilește conform legii.

Art. 4. — Personalul didactic și nedidactic din unitatea de învățământ autorizată se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Țândărică 3” din Cluj-Napoca, începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 3” din Cluj-Napoca este monitorizată și controlată periodic de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Cluj, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Fundația „Țândărică” din Cluj-Napoca, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Țândărică 3” din Cluj-Napoca, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Cluj vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Cristian Mihai Adomniței

București, 17 decembrie 2007.
Nr. 2.846.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN **privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular** **Grădinița „Țândărică 2” din Cluj-Napoca**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 19 din 22 noiembrie 2007 privind propunerea de acordare/neacordare a autorizației de funcționare provizorie, respectiv a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada septembrie—noiembrie 2007,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 2” din Cluj-Napoca, pentru nivelul de învățământ preșcolar, cu sediul în localitatea Cluj-Napoca, Str. Republicii nr. 30, județul Cluj.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 2” din Cluj-Napoca, acreditată potrivit art. 1,

este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2008—2009.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 2” din Cluj-Napoca dispune de patrimoniu

propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și care va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 2” din Cluj-Napoca, destinația patrimoniului acesteia se stabilește conform legii.

Art. 4. — Personalul didactic și nedidactic din unitatea de învățământ autorizată se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Țândărică 2” din Cluj-Napoca, începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 2” din Cluj-Napoca este monitorizată și

controlată periodic de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Cluj, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Fundația „Țândărică” din Cluj-Napoca, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Țândărică 2” din Cluj-Napoca, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Cluj vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Cristian Mihai Adomniței

București, 17 decembrie 2007.
Nr. 2.847.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN

privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 1” din Cluj-Napoca

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 19 din 22 noiembrie 2007 privind propunerea de acordare/neacordare a autorizației de funcționare provizorie, respectiv a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada septembrie—noiembrie 2007,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 1” din Cluj-Napoca, pentru nivelul de învățământ preșcolar, cu sediul în localitatea Cluj-Napoca, str. Alverna nr. 66, județul Cluj.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 1” din Cluj-Napoca, acreditată potrivit art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2008—2009.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 1” din Cluj-Napoca dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și care va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 1” din Cluj-Napoca, destinația patrimoniului acesteia se stabilește conform legii.

Art. 4. — Personalul didactic și nedidactic din unitatea de învățământ autorizată se preia la unitatea de învățământ

preuniversitar particular acreditată Grădinița „Țândărică 1” din Cluj-Napoca, începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Țândărică 1” din Cluj-Napoca este monitorizată și controlată periodic de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Cluj, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Fundația „Țândărică” din Cluj-Napoca, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Țândărică 1” din Cluj-Napoca, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Cluj vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Cristian Mihai Adomniței

București, 17 decembrie 2007.
Nr. 2.848.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN
privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular
Grădinița „Helen” din Cluj-Napoca

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 19 din 22 noiembrie 2007 privind propunerea de acordare/neacordare a autorizației de funcționare provizorie, respectiv a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada septembrie—noiembrie 2007, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Helen” din Cluj-Napoca, pentru nivelul de învățământ preșcolar, cu sediul în localitatea Cluj-Napoca, str. Mircea Eliade nr. 22, județul Cluj.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Helen” din Cluj-Napoca, acreditată potrivit art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2008—2009.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Helen” din Cluj-Napoca dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și care va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Helen” din Cluj-Napoca, destinația patrimoniului acesteia se stabilește conform legii.

Art. 4. — Personalul didactic și nedidactic din unitatea de învățământ autorizată se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Helen” din Cluj-Napoca, începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Helen” din Cluj-Napoca este monitorizată și controlată periodic de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Cluj, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Societatea Comercială „KIDNET” — S.R.L. din Cluj-Napoca, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Helen” din Cluj-Napoca, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Cluj vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Cristian Mihai Adomniței

București, 17 decembrie 2007.
Nr. 2.849.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN
privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular
„Grădinița Mea” din București

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 19 din 22 noiembrie 2007 privind propunerea de acordare/neacordare a autorizației de funcționare provizorie, respectiv a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada septembrie — noiembrie 2007,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează unitatea de învățământ preuniversitar particular „Grădinița Mea” din București, pentru nivelul de învățământ preșcolar, cu sediul în municipiul București, Str. Acumulatorului nr. 1, sectorul 1.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular „Grădinița Mea” din București, acreditată potrivit art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2008 — 2009.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular „Grădinița Mea” din București dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și care va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării unității de învățământ preuniversitar particular „Grădinița Mea” din București, destinația patrimoniului acesteia se stabilește conform legii.

Art. 4. — Personalul didactic și nedidactic din unitatea de învățământ autorizată se preia la unitatea de învățământ

preuniversitar particular acreditată „Grădinița Mea” din București, începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular „Grădinița Mea” din București este monitorizată și controlată periodic de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Fundația pentru „Metode de educație alternative” din București, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată „Grădinița mea” din București, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Cristian Mihai Adomniței

București, 17 decembrie 2007.
Nr. 2.850.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN **privind acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular** **Grădinița „ELPIS” din Dej**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 19 din 22 noiembrie 2007 privind propunerea de acordare/neacordare a autorizației de funcționare provizorie, respectiv a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada septembrie — noiembrie 2007,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „ELPIS” din Dej, pentru nivelul de învățământ preșcolar, cu sediul în localitatea Dej, str. Carpați nr. 6, județul Cluj.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „ELPIS” din Dej, acreditată potrivit art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate

drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2008 — 2009.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „ELPIS” din Dej dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și care va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „ELPIS” din Dej, destinația patrimoniului acesteia se stabilește conform legii.

Art. 4. — Personalul didactic și nedidactic din unitatea de învățământ autorizată se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „ELPIS” din Dej, începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „ELPIS” din Dej este monitorizată și controlată periodic de Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Cluj, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Fundația „ELPIS” din Dej, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „ELPIS” din Dej, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Cluj vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Cristian Mihai Adomniței

București, 17 decembrie 2007.
Nr. 2.851.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind retragerea autorizației de funcționare, la cerere, a Societății Comerciale „Confort Broker de Asigurare” — S.R.L.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal de președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor adoptată în ședința din data de 11 decembrie 2007, conform art. 4 alin. (22)—(24¹) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată documentația aferentă Notei nr. IX 564 din 20 noiembrie 2007 privind controlul inopinat efectuat la Societatea Comercială „Confort Broker de Asigurare” — S.R.L., s-a decis retragerea, la cerere, a autorizației de funcționare a Societății Comerciale „Confort Broker de Asigurare” — S.R.L. cu sediul în municipiul București, Prelungirea Ghencea nr. 38—40, et. 1, sectorul 6, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/11069/22.06.2005, cod unic de înregistrare 17714179, și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare sub nr. RBK — 305/25.08.2005, reprezentată legal de domnul Vlad Viorel Florian, în calitate de administrator, avându-se în vedere motivele de drept și de fapt, s-au reținut următoarele:

Prin Adresa înregistrată la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sub nr. 20.236 din 4 octombrie 2007, Societatea Comercială „Confort Broker de Asigurare” — S.R.L. a solicitat autorității de supraveghere aprobarea retragerii autorizației de funcționare.

În vederea aprobării cererii de retragere a autorizației de funcționare, direcția de specialitate a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a procedat la verificarea situației financiare a societății, conform prevederilor art. 5 lit. g) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, constatând următoarele:

— societatea a solicitat tuturor societăților de asigurare cu care a colaborat rezilierea contractelor de intermediere încheiate cu acestea;

— societatea, în perioadele 1 ianuarie 2006 — 5 iulie 2006 și 1 ianuarie 2007 — 8 februarie 2007, a deținut polițe de răspundere civilă profesională ce nu au respectat limitele legale ale contractului de asigurare, încălcând prevederile art. 35 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 7 lit. a) și b) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, cu modificările ulterioare. Totodată, în perioada 5 iulie 2006 — 13 iulie 2006, societatea nu a deținut polița de răspundere civilă profesională, încălcând prevederile legale sus-menționate. Pentru aceste fapte Societatea Comercială „Confort Broker de Asigurare” — S.R.L. a fost sancționată cu avertisment scris prin Decizia de sancționare nr. 574 din 16 august 2007;

— raportările lunare privind virarea taxei de funcționare au fost transmise conform prevederilor art. 36 alin. (3) și (4) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.135/2006;

— raportările semestriale și anuale au fost depuse în integralitate și la termen;

— raportările trimestriale au fost transmise cu întârziere, încălcându-se astfel prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 alin. (2) lit. c) din Normele privind forma și

conținutul raportărilor financiare, precum și informațiile, documentele și certificările necesare pentru întocmirea acestor raportări, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.117/2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 3 alin. (4) din Normele privind forma și conținutul raportărilor pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.139/2006.

Având în vedere cererea societății de retragere a autorizației de funcționare, precum și rezultatele acțiunii de control, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) și ale art. 8 alin. (2) lit. a), coroborate cu prevederile art. 35 alin. (7) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât în ședința din data de 11 decembrie 2007 retragerea autorizației de funcționare, la cerere, a Societății Comerciale „Confort Broker de Asigurare” — S.R.L., drept care se decide:

Art. 1. — Se retrage autorizația de funcționare, la cerere, a Societății Comerciale „Confort Broker de Asigurare” — S.R.L., cu sediul în municipiul București, Prelungirea Ghencea nr. 38—40, et. 1, sectorul 6, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/11069/22.06.2005, cod unic de înregistrare 17714179, și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare sub nr. RBK — 305/25.08.2005, reprezentată legal de domnul Vlad Viorel Florian, în calitate de administrator.

Art. 2. — Se interzice Societății Comerciale „Confort Broker de Asigurare” — S.R.L. să desfășoare activitatea de broker de asigurare de la data primirii prezentei decizii, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor date în aplicarea acesteia.

Art. 3. — Societatea comercială sus-menționată are obligația să își notifice clienții, în termen de 3 zile de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la

contractele în curs de derulare direct la asigurători, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare la data emiterii prezentei decizii.

Art. 4. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea Comercială „Confort Broker de Asigurare” — S.R.L. poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, conform art. 40 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă pe timpul soluționării acesteia executarea deciziei emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 13 decembrie 2007.

Nr. 1.061.

REPUBLICĂRI

ORDONANȚA GUVERNULUI Nr. 65/1994

privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați *)

CAPITOLUL I

Calitatea de expert contabil și contabil autorizat

Art. 1. — Profesia de expert contabil și de contabil autorizat se exercită de către persoanele care au această calitate, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță.

Art. 2. — (1) Expertul contabil este persoana care a dobândit această calitate în condițiile prezentei ordonanțe și are competența profesională de a organiza și conduce contabilitatea, de a supraveghea gestiunea societăților comerciale, de a întocmi situațiile financiare și de a efectua expertize contabile.

*) Republicată în temeiul art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 17/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 2 februarie 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 269/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 4 octombrie 2007, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 30 august 1994, a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 42/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 29 mai 1995 și ulterior a mai fost modificată și completată prin:

— Ordonanța Guvernului nr. 50/1997 pentru modificarea și completarea articolului 14 din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 30 august 1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 126/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 16 iulie 1999;

— Ordonanța Guvernului nr. 89/1998 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 27 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 186/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 6 decembrie 1999;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 22 august 2003, cu modificările ulterioare;

— Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 29 aprilie 2002;

— Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 31 august 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 930 din 23 decembrie 2003.

(2) Asupra constatărilor, concluziilor, opiniilor și recomandărilor sale, expertul contabil întocmește raport.

(3) Contabilul autorizat este persoana care a dobândit această calitate în condițiile prezentei ordonanțe și are competența de a ține contabilitatea și de a pregăti lucrările în vederea întocmirii situațiilor financiare.

Art. 3. — (1) Accesul la profesia de expert contabil și de contabil autorizat se face pe bază de examen de admitere, la care să se obțină cel puțin media 7 și minimum nota 6 la fiecare disciplină, efectuarea unui stagiu de 3 ani și susținerea unui examen de aptitudini la terminarea stagiului.

(2) În termen de 6 luni de la publicarea prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, prin hotărâre a Guvernului va fi aprobat Regulamentul privind accesul la profesia de expert contabil și de contabil autorizat. Regulamentul va fi elaborat de Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România și avizat de Ministerul Finanțelor și de Ministerul Educației Naționale*).

Art. 4. — (1) Se poate prezenta la examenul de admitere prevăzut la art. 3 pentru profesia de expert contabil persoana care îndeplinește următoarele condiții:

- a) are capacitate de exercițiu deplină;
- b) are studii economice superioare cu diplomă recunoscută de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului;
- c) nu a suferit nicio condamnare care, potrivit legislației în vigoare, interzice dreptul de gestiune și de administrare a societăților comerciale.

(2) La cerere, persoanele care au titlul de academician, profesorii și conferențiarilor universitari, doctorii în economie și doctorii docenți, cu specialitatea finanțe sau contabilitate, au acces la profesia de expert contabil pe baza titlului de doctor, cu îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și c) și susținerea unui interviu privind normele de organizare și funcționare a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați.

Art. 5. — Se poate prezenta la examenul de admitere prevăzut la art. 3 pentru profesia de contabil autorizat persoana care îndeplinește următoarele condiții:

- a) are capacitate de exercițiu deplină;
- b) are studii medii cu diplomă recunoscută de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului;
- c) nu a suferit nicio condamnare, care, potrivit legislației în vigoare, interzice dreptul de gestiune și de administrare a societăților comerciale.

CAPITOLUL II

Exercitarea profesiei de expert contabil și de contabil autorizat

SECȚIUNEA 1

Expertul contabil

Art. 6. — Expertul contabil poate executa pentru persoanele fizice și juridice următoarele lucrări:

- a) ține sau supraveghează contabilitatea și întocmește sau verifică și semnează situațiile financiare;
- b) acordă asistență privind organizarea și ținerea contabilității;
- c) efectuează analize economico-financiare și evaluări patrimoniale;
- d) efectuează expertize contabile dispuse de organele judiciare sau solicitate de persoane fizice ori juridice în condițiile prevăzute de lege;
- e) execută alte lucrări cu caracter financiar-contabil, de organizare administrativă și informatică;

*) În prezent, atribuțiile Ministerului Finanțelor și Ministerului Educației Naționale sunt preluate de Ministerul Economiei și Finanțelor și, respectiv, de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului.

f) îndeplinește, potrivit dispozițiilor legale, atribuțiile prevăzute în mandatul de cenzor la societățile comerciale;

g) acordă asistența de specialitate necesară pentru înființarea și reorganizarea societăților comerciale;

h) efectuează pentru persoane fizice și juridice servicii profesionale care presupun cunoștințe de contabilitate.

Art. 7. — Persoanele fizice și juridice care au calitatea de expert contabil pot efectua activitățile de audit financiar și consultanță fiscală, cu respectarea reglementărilor specifice acestor activități.

Art. 8. — Experții contabili pot să-și exercite profesia individual ori se pot constitui în societăți comerciale potrivit legii.

Art. 9. — Societățile comerciale de expertiză contabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să aibă ca obiect de activitate exercitarea profesiei de expert contabil;
- b) majoritatea acționarilor sau asociaților să fie experți contabili și să dețină majoritatea acțiunilor sau a părților sociale;
- c) consiliul de administrație al societății comerciale să fie ales în majoritate dintre acționarii sau asociații experți contabili;
- d) acțiunile să fie nominative și orice nou asociat sau acționar să fie admis de adunarea generală.

SECȚIUNEA a 2-a

Contabilul autorizat

Art. 10. — Contabilul autorizat poate executa pentru persoanele fizice și juridice următoarele lucrări:

- a) ține contabilitatea operațiunilor economico-financiare prevăzute în contract;
- b) pregătește lucrările în vederea elaborării situațiilor financiare.

Art. 11. — Contabilii autorizați pot să-și exercite profesia individual ori în societăți comerciale.

SECȚIUNEA a 3-a

Dispoziții comune privind experții contabili și contabilii autorizați

Art. 12. — (1) Experților contabili și contabililor autorizați le este interzis să efectueze lucrări pentru operatorii economici sau pentru instituțiile la care sunt salariați și pentru cei cu care angajatorii lor sunt în raporturi contractuale ori se află în concurență. De asemenea, le este interzis să efectueze lucrări pentru operatorii economici, în cazul în care sunt rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv sau soți ai administratorilor.

(2) Experții contabili și contabilii autorizați nu pot efectua pentru terți lucrările prevăzute la art. 6 și 10, în situația în care există elemente care atestă starea de conflict de interese sau de incompatibilitate.

(3) Activitatea de cenzor poate fi desfășurată, potrivit legii, de către experții contabili, persoanele cu studii economice superioare cu diplomă recunoscută de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului și experiență în activitatea financiar-contabilă de cel puțin 5 ani, precum și de către societățile comerciale membre ale Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România.

Art. 13. — Experții contabili și contabilii autorizați garantează răspunderea civilă privind activitatea desfășurată, prin subscrierea unei polițe de asigurare sau prin vârsarea unei contribuții la fondul de garanții.

Art. 14. — Relațiile experților contabili, contabililor autorizați și societăților comerciale de profil cu clienții se stabilesc prin contract scris de prestări de servicii, semnat de ambele părți.

Art. 15. — Onorariile stabilite pentru expertizele contabile dispuse din oficiu în cursul procesului penal, conform art. 116, 124 și 125 din Codul de procedură penală, în cauzele privind infracțiuni prevăzute în Codul penal sau în legi speciale, prin care a fost prejudiciat avutul public, vor fi avansate de la bugetul de stat prin bugetele Ministerului Justiției, Ministerului Public sau Ministerului Internelor și Reformei Administrative, după caz, urmând ca sumele să fie recuperate de la persoanele vinovate la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive.

SECȚIUNEA a 4-a

Răspunderile experților contabili și ale contabililor autorizați

Art. 16. — (1) Experții contabili și contabilii autorizați răspund, în exercitarea profesiei, disciplinar, administrativ, civil și penal, după caz, potrivit legii.

(2) Limitele răspunderii civile a experților contabili și contabililor autorizați se stabilesc prin contractele de prestări de servicii încheiate în condițiile legii, în funcție de uzanțele interne și internaționale ale profesiei contabile.

Art. 17. — (1) Sancțiunile disciplinare ce se aplică experților contabili și contabililor autorizați, în raport cu gravitatea abaterilor săvârșite, sunt următoarele:

a) muștrare;

b) avertisment scris;

c) suspendarea dreptului de a exercita profesia de expert contabil sau de contabil autorizat pe o perioadă de timp de la 3 luni la un an;

d) interzicerea dreptului de a exercita profesia de expert contabil sau de contabil autorizat.

(2) Abaterile în funcție de care se aplică sancțiunile disciplinare se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare.

CAPITOLUL III

Organizarea și funcționarea Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați

SECȚIUNEA 1

Organizarea și atribuțiile Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați

Art. 18. — Se înființează Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați, persoană juridică de utilitate publică și autonomă, din care fac parte experții contabili și contabilii autorizați, în condițiile stabilite de prezenta ordonanță, având sediul în municipiul București.

Art. 19. — Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați își constituie filiale, fără personalitate juridică, în reședințele de județ și în municipiul București.

Art. 20. — Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați are următoarele atribuții:

a) organizează examenul de admitere, efectuarea stagiului și susținerea examenului de aptitudini pentru accesul la profesia de expert contabil și de contabil autorizat, în conformitate cu prevederile art. 3. Programele de examen, în vederea accesului la profesia de expert contabil și de contabil autorizat, reglementările privind stagiul și examenul de aptitudini se elaborează de Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România și se avizează de Ministerul Economiei și Finanțelor, urmărindu-se armonizarea cu prevederile directivelor europene în domeniu;

b) organizează evidența experților contabili, a contabililor autorizați și a societăților comerciale de profil, prin înscrierea acestora în Tabloul Corpului;

c) asigură buna desfășurare a activității experților contabili și a contabililor autorizați;

d) elaborează și publică normele privind activitatea profesională și conduita etică a experților contabili și a contabililor autorizați, ghidurile profesionale în domeniul financiar-contabil;

e) asigură pentru experții contabili buna desfășurare a activității de evaluare pe baza Standardelor Internaționale de Evaluare;

f) sprijină formarea și dezvoltarea profesională prin programe de formare și dezvoltare profesională adecvate;

g) apără prestigiul și independența profesională a membrilor săi în raporturile cu autoritățile publice, organisme specializate, precum și cu alte persoane juridice și fizice din țară și din străinătate;

h) colaborează cu asociațiile profesionale de profil din țară și din străinătate;

i) editează publicații de specialitate;

j) alte atribuții stabilite prin lege sau regulament.

SECȚIUNEA a 2-a

Secțiunile Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați

Art. 21. — (1) Activitățile prevăzute la art. 6 și, respectiv, la art. 10 pot fi desfășurate numai de persoanele având calitatea de expert contabil, respectiv de contabil autorizat, înscrise în Tabloul Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România și dovedită cu legitimația de membru, vizată anual. Tabloul Corpului se publică anual în Monitorul Oficial al României. În tablou sunt înscrși toți membrii, persoane fizice, experți contabili, separat de contabilii autorizați, precum și persoanele juridice de profil, grupate în funcție de criteriul teritorial.

(2) Organizarea Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România se face pe două secțiuni:

— secțiunea experților contabili;

— secțiunea contabililor autorizați.

(3) Evidența persoanelor care au promovat examenul de admitere și se află în perioada de stagiu se organizează potrivit Regulamentului de organizare și funcționare a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România.

(4) Membrii care nu exercită profesia vor fi înscrși în capitole distincte, în cadrul secțiunilor prevăzute la alin. (2).

(5) Organizarea și funcționarea secțiunilor se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România.

Art. 22. — (1) Înscrierea în Tabloul Corpului a experților contabili și a contabililor autorizați se face, la cerere, de către filialele județene și a municipiului București, dacă cei în cauză fac dovadă că îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 4 lit. a) și c), respectiv art. 5 lit. a) și c).

(2) Contestația împotriva respingerii cererii de înscriere în Tabloul Corpului se depune în termen de 30 de zile de la data primirii comunicării și se soluționează de conducerea secțiunii experților contabili sau a contabililor autorizați, după caz, în termen de 30 de zile de la data înregistrării. Hotărârile secțiunilor pot fi atacate la Consiliul superior al Corpului, în termen de 15 zile de la primirea acestora, și se soluționează în termen de 15 zile de la data depunerii contestației. Deciziile Consiliului superior al Corpului sunt definitive.

(3) După înscrierea în tablou, experții contabili și contabilii autorizați depun jurământ scris.

(4) Jurământul are următoarea formulare:

„Jur să aplic în mod corect și fără părtinire legile țării, să respect prevederile Regulamentului Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați și ale Codului privind conduita etică și profesională a experților contabili și contabililor autorizați, să păstrez secretul profesional și să aduc la îndeplinire cu conștiinciozitate îndatoririle ce îmi revin în calitate de expert contabil (contabil autorizat)”.

Art. 23. — (1) Membrii Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați au obligația să plătească cotizațiile profesionale. Neplata acestora pe o perioadă de un an atrage radierea din Tabloul Corpului.

(2) De asemenea, sunt radiați din evidență experții contabili și contabilii autorizați care au suferit o condamnare de natura celor prevăzute la art. 4 lit. c) sau la art. 5 lit. c), ori au săvârșit abateri grave de altă natură, prevăzute în regulament, precum și cei care nu depun în contul bugetului statului, în termenul și la nivelul prevăzut de lege, impozitul asupra onorariilor încasate de la persoane fizice.

Art. 24. — Societățile comerciale de expertiză contabilă și societățile comerciale de contabilitate, membre ale Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, au obligația să comunice filialelor acestuia toate modificările intervenite în componența asociațiilor sau acționarilor lor.

Art. 25. — Publicitatea în legătură cu exercitarea profesiei de expert contabil și de contabil autorizat se efectuează sau se autorizează de către Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați, în interesul profesiei membrilor săi.

Art. 26. — Persoanele fizice sau juridice străine, care nu au domiciliul sau, după caz, sediul în România, pot exercita activitatea de expert contabil sau de contabil autorizat, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe, dacă în țările lor au această specializare, în condițiile stabilite prin convenții bilaterale încheiate în acest scop de România cu alte state și dacă au susținut examenul vizând cunoașterea legislației naționale în domeniul organizării și funcționării societăților comerciale, precum și a celei fiscale și contabile.

SECȚIUNEA a 3-a

Organele de conducere ale Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați

Art. 27. — (1) Organele de conducere ale Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați sunt: Conferința națională, Consiliul superior al Corpului și Biroul permanent al Consiliului superior.

(2) La filiale, organele de conducere sunt: adunarea generală, consiliul filialei și biroul permanent al acestuia.

Art. 28. — Activitatea Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați și a filialelor sale se controlează de către cenzori aleși de Conferința națională și, respectiv, de adunările generale.

Art. 29. — (1) Organizarea și funcționarea Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați se stabilesc prin Regulamentul aprobat de Conferința națională, cu avizul Ministerului Economiei și Finanțelor și al Ministerului Justiției.

(2) Orice modificare și/sau completare a regulamentului se face numai în limita reglementărilor legale și în conformitate cu prevederile alin. (1).

Art. 30. — (1) Conferința națională a experților contabili și contabililor autorizați se constituie din membrii Consiliului superior al Corpului, membrii consiliilor filialelor Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, ai comisiilor de disciplină și din reprezentanții Ministerului Economiei și Finanțelor de pe lângă Consiliul superior al Corpului și consiliile filialelor, precum și din câte un reprezentant la 100 de membri din fiecare filială desemnat de adunarea generală.

(2) Conferința națională este legal constituită cu participarea majorității membrilor prevăzuți la alin. (1), iar hotărârile sunt valabile adoptate cu votul majorității membrilor prezenți.

(3) Prima conferință va fi formată din președinții filialelor Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați și delegații experților contabili și contabililor autorizați, în condițiile alin. (1).

(4) Dacă la prima convocare nu se întrunește numărul necesar, este convocată din nou Conferința națională. Aceasta

este legal constituită cu participarea a cel puțin 30% din numărul membrilor și reprezentanților prevăzuți la alin. (1).

Art. 31. — Conferința națională are următoarele atribuții:

a) stabilește direcțiile de bază pentru asigurarea bunei exercitări a profesiei de expert contabil și de contabil autorizat;

b) aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, modificările și completările acestuia, avizate de Ministerul Economiei și Finanțelor și de Ministerul Justiției, precum și Codul etic al profesioniștilor contabili, care vor fi transmise de către Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea I;

c) aprobă bugetul de venituri și cheltuieli și situațiile financiare anuale ale Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România;

d) aprobă sistemul de salarizare pentru conducerea Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați și a filialelor acestuia, precum și pentru aparatul propriu al acestora;

e) alege și revocă membrii Consiliului superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați și ai comisiei de cenzori a acestuia;

f) examinează activitatea desfășurată de Consiliul superior și de consiliile filialelor Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați și dispune măsurile necesare;

g) hotărăște sancționarea disciplinară a membrilor Consiliului superior și ai consiliilor filialelor Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați în conformitate cu prevederile art. 17, la propunerea comisiei superioare de disciplină. Contestarea sancțiunilor hotărâte de Conferința națională poate fi făcută la Secția contencios administrativ a Curții de Apel, în termen de 30 de zile de la data înștiințării oficiale. Hotărârile Curții de Apel sunt definitive;

h) aprobă planurile anuale de activitate ale Consiliului superior și consiliilor filialelor Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați;

i) alege și revocă președintele și 2 membri ai comisiei superioare de disciplină;

j) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezenta ordonanță.

Art. 32. — (1) Președintele Consiliului superior este ales de Conferința națională dintre membrii Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați. Persoana respectivă poate să cumuleze această funcție numai dacă desfășoară activitate în domeniul cercetării sau în învățământul universitar de profil, care se bucură de autoritate profesională și morală deosebită.

(2) Președintele Consiliului superior, membrii titulari și membrii supleanți sunt aleși prin vot secret, pentru un mandat de 4 ani. Pentru asigurarea continuității, mandatele a jumătate din membrii aleși încetează după 2 ani. Membrii cărora le încetează mandatul sunt nominalizați prin vot secret. Celorlalți membri, după 4 ani, le încetează mandatul și nu mai sunt înscrși în listele de candidați. Președintele și membrii cărora le încetează mandatul pot fi realesi după cel puțin o perioadă egală cu cea a mandatului îndeplinit.

(3) Președintele Consiliului superior poate fi ales pentru o perioadă de cel mult două mandate.

(4) Prevederile alin. (1), (2) și (3) referitoare la alegeri sunt aplicabile și filialelor Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați.

(5) Președintele Consiliului superior și președinții filialelor județene nu pot avea atribuții referitoare la conducerea executivă a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România.

(6) Președintele Consiliului superior reprezintă Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați în fața autorităților

publice, precum și în raporturile cu persoanele fizice și juridice din țară și din străinătate.

Art. 33. — (1) Pe lângă Consiliul superior funcționează Comisia superioară de disciplină, compusă din 7 membri titulari și 7 supleanți, astfel:

a) președintele și 2 membri experți contabili aleși de Conferința națională pentru un mandat de 4 ani dintre experții înscrși în evidența Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, care se bucură de autoritate profesională și morală deosebită;

b) 2 membri desemnați de ministrul economiei și finanțelor;

c) 2 membri desemnați de ministrul justiției.

(2) În aceleași condiții se desemnează supleanții.

(3) Comisia superioară de disciplină aplică sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 17 și soluționează contestațiile la hotărârile disciplinare pronunțate de comisiile de disciplină ale filialelor.

(4) Contestațiile împotriva hotărârilor aplicate de Comisia superioară de disciplină se depun la Consiliul superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați care decide.

Art. 34. — (1) Adunarea generală a filialelor este formată din membrii experți contabili și contabili autorizați, cu domiciliul stabilit în județul respectiv sau în municipiul București, după caz.

(2) Adunarea generală a filialei este legal constituită cu participarea majorității membrilor prevăzuți la alin. (1), iar hotărârile sunt valabile dacă sunt adoptate cu majoritatea celor prezenți.

(3) Dacă la prima convocare nu se întrunește numărul necesar, se convoacă din nou adunarea generală, în termen de cel mult 30 de zile, care este legal constituită cu participarea a cel puțin 30% din numărul membrilor prevăzuți la alin. (1).

Art. 35. — Adunarea generală a filialei are următoarele atribuții:

a) aprobă bugetul de venituri și cheltuieli al filialei și execuția acestuia;

b) asigură buna exercitare a profesiei de expert contabil și de contabil autorizat pe plan local;

c) alege și revocă membrii consiliului filialei Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați și cenzorii;

d) propune, dintre membrii săi, candidați pentru Consiliul superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați;

e) examinează activitatea desfășurată de consiliul filialei și de comisia de disciplină care funcționează pe lângă acesta și hotărăște;

f) îndeplinește orice alte atribuții stabilite de lege și de regulament sau hotărâte de Consiliul superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați.

Art. 36. — (1) Pe lângă consiliul filialei funcționează o comisie de disciplină, compusă din 5 membri titulari și 5 supleanți: președintele și 4 membri aleși de adunarea generală pentru un mandat de 4 ani dintre membrii experți contabili care se bucură de autoritate profesională și morală deosebită.

(2) În aceleași condiții se desemnează supleanții.

(3) Comisia de disciplină a filialei aplică sancțiunile prevăzute la art. 17 lit. a), b) și c).

Art. 37. — (1) Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați și filialele sale își acoperă cheltuielile din venituri, care se constituie din:

— taxa de înscriere la examenul de expert contabil, respectiv de contabil autorizat;

— taxa de înscriere în evidența Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați;

— cotizațiile membrilor stabilite pe tranșe de venituri;

— încasări din vânzarea publicațiilor proprii;

— donații;

— alte venituri din activitatea Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați și a filialelor sale, stabilite prin regulament.

(2) Taxele de înscriere în evidență și cotizațiile pe tranșe de venit se stabilesc anual de Conferința Națională a Experților Contabili și Contabililor Autorizați.

CAPITOLUL IV

Supravegherea publică

Art. 38. — Activitatea Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România se desfășoară sub supravegherea autorității de stat, reprezentată de Ministerul Economiei și Finanțelor.

Art. 39. — Persoanele desemnate de Ministerul Economiei și Finanțelor să efectueze supravegherea publică a activității Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România au următoarele îndatoriri:

a) participă la Conferința națională și la ședințele Consiliului superior, fără drept de vot;

b) sesizează ministrul economiei și finanțelor ori de câte ori hotărârile Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România contravin reglementărilor legale. Ministerul Economiei și Finanțelor poate ataca hotărârile Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România la instanța de contencios administrativ, în condițiile legii. Prin derogare de la prevederile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, procedura prealabilă nu este obligatorie.

Art. 40. — Pentru a-și putea exercita atribuția prevăzută la art. 39 lit. b), Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România va pune la dispoziția persoanelor desemnate de Ministerul Economiei și Finanțelor o copie de pe hotărârile și deciziile luate, precum și toate materialele care au fost supuse aprobării în Consiliul superior, Biroul permanent și Conferința națională, precum și, la cererea acestora, toate documentele care au stat la baza adoptării deciziilor și hotărârilor, în termen de 7 zile de la adoptarea acestora.

Art. 41. — Persoanele desemnate de Ministerul Economiei și Finanțelor să supravegheze activitatea publică a consiliului filialei au următoarele atribuții:

a) participă la lucrările adunării generale, ale consiliului filialei, ale Biroului permanent și ale comisiei de disciplină, fără drept de vot;

b) sesizează Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România cu privire la aprobarea sau refuzul de înscriere în evidența acestuia de către consiliile filialelor, pe care le consideră nelegale;

c) sesizează Comisia superioară de disciplină cu privire la hotărârile comisiei de disciplină a filialei pe care le consideră nelegale;

d) sesizează persoanele desemnate de Ministerul Economiei și Finanțelor să efectueze supravegherea publică a activității Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România asupra hotărârilor consiliului filialei, care contravin reglementărilor legale, precum și cu privire la cazurile prevăzute la lit. b) și c).

Art. 42. — (1) Pentru exercitarea îndatoririlor și atribuțiilor prevăzute la art. 39 și 41, materialele supuse dezbaterii organelor respective se transmit persoanelor desemnate de Ministerul Economiei și Finanțelor cu cel puțin 7 zile înainte.

(2) În cazul netransmiterii materialelor supuse dezbaterii organelor respective către persoanele desemnate de Ministerul Economiei și Finanțelor, acestea pot solicita fie amânarea dezbaterilor, fie eliminarea de pe ordinea de zi a punctelor pentru care nu s-au transmis materialele ori Ministerul Economiei și Finanțelor poate exercita căile de atac, în condițiile legii.

Art. 43. — (1) Exercițarea oricărei atribuții specifice calității de expert contabil și de contabil autorizat de către persoane

neautorizate sau care se află într-o situație de incompatibilitate constituie infracțiune și se sancționează potrivit legii penale.

(2) Persoanele care exercită atribuții specifice calității de expert contabil și de contabil autorizat fără viza anuală se sancționează disciplinar potrivit Regulamentului de organizare și funcționare a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați.

Art. 44. — Hotărârile și deciziile de interes general, adoptate de Consiliul superior, Biroul permanent și Conferința națională, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 30 de zile de la adoptare.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 45. — Persoanele care au calitatea de expert contabil în condițiile Decretului nr. 79/1971 privind expertiza contabilă și expertiza tehnică își păstrează această calitate dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 4 lit. a) și c).

Art. 46. — Organizarea adunărilor generale de constituire a filialelor, precum și a primei conferințe naționale a experților contabili și contabililor autorizați se va asigura de Ministerul Economiei și Finanțelor, în termen de 90 de zile de la publicarea prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României.

Art. 47. — (1) Atribuțiile direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București*) privind activitatea de expertiză judiciară contabilă și tehnică, referitoare la evidența și recomandarea experților, urmărirea încasării onorariilor și plata acestora, potrivit legii, trec la tribunalele județene și al municipiului București.

*) În prezent, în cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor funcționează, conform Hotărârii Guvernului nr. 386/2007, direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București.

**) Conform Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, denumirea „Tribunalul Municipiului București” a fost înlocuită cu denumirea „Tribunalul București”.

(2) Direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București vor preda tribunalelor județene și al municipiului București, în termen de 30 de zile de la înființarea Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați, evidențele experților contabili și experților tehnici, arhiva expertizei tehnice, precum și lucrările curente privind expertiza contabilă și expertiza tehnică judiciară, în vederea asigurării desfășurării activității de expertiză judiciară conform reglementărilor legale.

(3) Pentru realizarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) și (2), se suplimentează statele de funcții ale tribunalelor cu câte un post de inspector de specialitate sau de referent, iar cel al Tribunalului Municipiului București**) cu 3 asemenea posturi.

Art. 48. — (1) Direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București vor vira în contul filialelor Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România soldul privind cota de 10% reținută din onorariile încasate pentru expertize contabile.

(2) Soldul provenit din cota de 10% asupra onorariilor pentru expertiza tehnică se va vira în contul Ministerului Justiției - Biroul central pentru expertize tehnice, deschis la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A.

Art. 49. — (1) Prezenta ordonanță intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe prevederile referitoare la organizarea expertizei contabile din Decretul nr. 79/1971 privind expertiza contabilă și expertiza tehnică se abrogă. Prevederile din Decretul nr. 79/1971 care privesc expertiza tehnică rămân în vigoare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

